

TWEEDE LAUREAAT

Een team van 3 leraars van het Institut der Deutschsprachigen Gemeinschaft für Sonderunterricht (I.D.G.S.) in Eupen, vertegenwoordigd door Mevrouw Myriam Kremer-Stommen.

De conductieve opvoeding : een kleine stap in het onderwijs - een grote stap voor kinderen met een lichamelijke handicap.

Zes jaar geleden werd het personeel van het I.D.G.S. in Eupen met een tot dan nog ongekend geval „geconfronteerd“ : een klein meisje van 3 jaar dat aan tetraspasticiteit lijdt (haar vier ledematen zijn door spastische verlammingen getroffen) werd in de schoolgemeenschap opgenomen. In het begin werd het kind met de gebruikelijke individuele therapieën verzorgd, maar heel wat vragen bleven daarbij open. Kort na de opname van het meisje vond toevallig in Luik een conferentie plaats waarbij de deelnemende projectgroep voor het eerst iets vernam over de „*Conductieve stimulering volgens András Petö*” voor de behandeling van spastisch verlamde kinderen. In 1995 werd, na talrijke verdere contacten, in het I.D.G.S. een groep voor kinderen met een zware lichamelijke handicap gevormd.

Petö, een Hongaarse arts en pedagoog (1893-1967), ontwikkelde in het begin van de jaren '50 een specifieke filosofie ter stimulering van kinderen met een lichamelijke handicap.

Petö hield zich in dezelfde mate met lichaam en geest bezig. Het daaruit afgeleid opvoedingssysteem ondersteunt de persoonlijkheidsontplooiing : een kind zou zijn problemen alleen kunnen overwinnen als het die problemen verstaat en zelf zijn best doet om deze te overwinnen. Dit veronderstelt evenwel dat het kind „actief” bij het dagelijks leven betrokken wordt. Het is een globaal werk waarbij de pedagogie en de therapie in alle acties van het dagelijks leven opgenomen worden (hygiëne, eten, pauzen, het voortbewegen, enz.) Actief zijn, betekent hier ervaringen opdoen en - naar mogelijkheid - stap voor stap zelfstandig(er) te worden. Dit doel moet met behulp van een team, dat bestaat uit mensen uit verschillende beroeps categorieën, verwezenlijkt worden.

De *conductieve pedagogie* bestaat uit een zeer gestructureerd programma dat door positiviteit en continuïteit het vertrouwen en de zekerheid van de kinderen stimuleert. Het gaat om een levenslang leerproces. De bedoeling is de kinderen te helpen die, wanneer ze op school aankomen, niet eens in staat zijn om het klassiek bijzonder onderwijs te volgen. Het moet voor hen mogelijk gemaakt worden om hun lichaam minimaal te beheersen zodat ze in het ideale geval zo snel mogelijk terug het „klassiek” bijzonder onderwijs kunnen volgen. Bij de kinderen van de Eupense Petö-groep kon intussen vastgesteld worden dat deze inderdaad zelfstandiger geworden zijn : ze herkennen beter hun capaciteiten en hun grenzen. Hun concentratievermogen en hun uithoudingsvermogen zijn verbeterd. Ze zijn

ook op taalgebied veel actiever, wat een bijzonder positieve invloed heeft op hun sociaal gedrag. De kinderen zijn echter vooral zelfbewuster geworden en hebben meer wilskracht gekregen.

De groep is al sinds 1997 lid van de *Belgische Vereniging voor Conductieve Pedagogie*.

Daar vindt een vruchtbare uitwisseling plaats met gelijksoortige werkgroepen, zoals bijvoorbeeld het „Centre La Famille” in Brussel, „La Montagne” in Oizy, „Cothan” in Charleroi, „Stap voor stap” in Leuven.

In de herfst 1999 en 2000 had de groep de mogelijkheid om de kinderen voor een week naar de „wieg” van de conductieve pedagogie te begeleiden, namelijk naar het therapiecentrum *Molra* in Boedapest. Het schooljaar daarna kon een meisje uit de Petö-groep in een klas met leerlingen met leermoeilijkheden opgenomen worden. Alleen voor de zeer moeilijke motorieklessen keert ze terug naar de groep. Een andere leerling van 13 jaar werd intussen op een uurbasis in de secundaire „basis”-afdeling (in gezelschap van een leraar) opgenomen. Het werk heeft dus al vruchten afgeworpen.

